

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ, Γ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ ΚΑΙ Ε. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΥΠΟ Μ. Ι. ΜΑΝΟΥΣΑΚΑ

Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1956

Ἀριθ. πρωτ. 705

Πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἡμῖν ἔκθεσιν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου γενομένης ἐργασίας κατατάξεως τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ βιβλιοθηκῶν Καραθεοδωρῆ, Μαυροκορδάτου καὶ Σιδερίδου.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας ἔσχε τὴν ἰδέαν, κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον, νὰ διασκευάσῃ τὸ μεσημβρινὸν τιμῆμα τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος (ἔνθα ἡ βιβλιοθήκη) τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας εἰς αἴθουσαν ἀναγνωστηγίου καὶ νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὰς ἐν τῇ ἐπιβλητικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ ὑπαρχούσας τρεῖς κενάς προθήκας βιβλία οὐχὶ μόνον ὑπὸ ἐποψιν περιεχομένου ἀξιόλογα, ἀλλὰ καὶ εὐπροσώπουν ἐμφανίσεως.¹ Ως τοιαῦτα δὲ προεκρίθησαν τὰ τῆς βιβλιοθήκης Μαυροκορδάτου καὶ τὰ τῆς προσφάτως παραληφθείσης βιβλιοθήκης Καραθεοδωρῆ. Καὶ διὰ μὲν τὴν μηκὺν βιβλιοθήκην Καραθεοδωρῆ, τὴν δοπίαν ἐκλήθην νὰ ταξινομήσω, τὸ πρᾶγμα ὑπῆρξε σχετικῶς ἐνχερές. Λιὰ τὴν πολύτομον δημοσίευσην βιβλιοθήκην Μαυροκορδάτου τὸ ἔργον ἐνεφαρίζετο δυσχερέστατον, διότι αὐτῇ ἦτο οὐχὶ μόνον τελείως ἀταξινόμητος, ἀλλὰ καὶ διεσπαρμένη πολλαχοῦ καὶ δὴ ἀναμεμεγένη μετὰ τῆς ἐπίσης ἀταξινομήτου βιβλιοθήκης Σιδερίδου.

Παρὸ διὰς δυσχερείας ταύτας καὶ τὸ λίαν ἐπίπονον τῆς τοιαύτης ἐργασίας, ἐδέχθην προθύμως τὴν ἀναλάβω καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν Μαυροκορδάτου καὶ Σιδερίδου τὴν ταξινόμησιν, διακόπτων προσωρινῶς, τῇ ἐγκρίσει τῆς σεβ. Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας, τὴν ἐν τῷ Μεσαιωνικῷ Ἀρχείῳ κανονικὴν ἐργασίαν, διότι ἐγγώριζον πόσον πολύτιμα βιβλία περιέχοντα εἰς τὰς βιβλιοθήκας ταύτας, τῶν δοπίων ἡ ἐπὶ μακρὰ ἐτη μὴ χρησιμοποίησις, ἐλλείψει κατατάξεως, ἐζημίωσε μεγάλως τὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συντελομένην, καὶ δὴ τὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ἀρχείῳ, ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν. Εὐτυχῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεκονδύλησην σημαντικώτατα ὑπὸ τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου κ. Λ. Παπαβρυανούση, ἔχοντος καὶ βιβλιοθηκονομικὴν πεῖραν καὶ γνῶσιν τῶν πραγμάτων οὐχὶ τυχαίαν καὶ ζῆλον ἐξαίρετον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀσυνήθως κοπιαστικῆς ἐργασίας· ἔσχον ἐπίσης θερμὸν συμπαραστάτην τὸν Ἐφορον τῶν Γραφείων τῆς Ἀκαδημίας κ. Γεώργιον Βέλτου, δόσις μετ' ἴδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησε τὴν ἐργασίαν, ἔθεσε δὲ προθύμως εἰς τὴν διάθεσίγμονα καὶ ἐργάτην πρὸς διενέργειαν δυσχερῶν τινων μεταφράσων καὶ τεχνίτας διὰ μικροεπισκευάς τῶν προθηκῶν καὶ τοποθέτησιν μεταλλίων ἐπιγραφῶν καὶ κλειδώμων πρὸς διασφάλισιν τῶν βιβλίων, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο τεχνικὸν μέσον.

Ἐκθέτων εὐθὺς κατωτέρῳ τὴν δι' ἐκάστην τῶν τριῶν βιβλιοθηκῶν γενομένην ἐργασίαν, ἐθεώρησα καθηκόν μονού οὐχὶ μόνον νὰ παράσχω τὰς περὶ τούτων ἀραγκαίας πληροφορίας καὶ ἐπεξηγήσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ διατυπώσω ἐν τέλει τὴν ἐκ τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς κτηθείσης πείρας μονού πλέυθυνον γνώμην περὶ τῶν μέτρων, ἀεινα δέον νὰ ληφθῶσιν ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς σεβ. Συγκλήτου πρὸς διασφάλισην, ἔλεγχον, συντήρησην καὶ δειπτογράφησιν τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ πολυτίμων τούτων βιβλίων καὶ κειρογράφων, ἵνα ἀποτραπῶσι τοῦ λοιποῦ βαρύτατα σφάλματα, γενόμενα κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ καταστῇ δυνατὴ ἡ ὅσον οἶλόν τε ταχεῖα καὶ εὖρουμ μος λειτουργία τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας.

Α'—ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ

Ύπο τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ († 1950), μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐδωρήθησαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀξιόλογα βιβλία ἐκ τῆς σπουδαίας αὐτοῦ βιβλιοθήκης, ἄτινα ἀποσταλέντα τῇ φροντίδι τοῦ ἐν Μονάχῳ νεού αὐτοῦ Στεφάνου Καραθεοδωρῆ παρελήφθησαν προσφάτως ἐπὸ τῆς Ἀκαδημίας. Τὰ παραληφθέντα ἔξι κιβώτια ἀνοιγέντα εὑρέθησαν περιέχοντα 666 τόμους βιβλίων, οὕτως ἐταξινομήθησαν ἀλφαριθμικῶς κατὰ συγγραφεῖς καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν μίαν τῶν τριῶν προθηκῶν τοῦ ἀραγωστηρίου, τὴν δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ, ἐφ' ἣς ἐπέθη καὶ μεταλλίνη ἐπιγραφὴ «Δωρεὰ Κωνστ. Καραθεοδωρῆ». Καὶ τὰ μὲν σχήματος 8ου καὶ 4ου βιβλία ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ ἄνω τμῆμα τῆς προθήκης, τὸ καλυπτόμενον δι' ὕαλοπινάκων, τὰ δὲ σχήματος *in-folio* ἡ 16ου εἰς τὰ τρία ἐρμάρια τοῦ κάτω τμήματος· ἔξι μόνον βιβλία *in folio*, δι' ἂ δὲν ὑπῆρχεν ἐνταῦθα κῶδις, ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ πρῶτον ἐρμάριον τῆς δευτέρας ἀντιστοίχου (ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ) προσθήκης, ἣς τὸ ἄνω τμῆμα περιέλαβεν, ὡς ὅταν ἰδωμεν, βιβλία τῆς βιβλιοθήκης Μανδοκορδάτου.

Τὰ βιβλία τῆς δωρεᾶς Καραθεοδωρῆ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πολύτιμοι μονογραφίαι, Ἑλληνικαὶ καὶ ἔξειναι, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν μεσαιωνικὴν καὶ νεωτέραν Ἑλληνικὴν ἴστορίαν, περιγγητικὰ καὶ ἄλλα βιβλία, ἀφορῶντα ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὡς καὶ εἰκονογραφημένοι πίνακες, παλαιαὶ καληγραφίαι καὶ χάρατα· ἓπάρχονταν καὶ δλίγα περιοδικά· βιβλία μαθηματικὰ δὲν περιλαμβάνονται, ὡς ὅταν ἀνέμενε τις, ὡς οὐδὲ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς. Προφανῶς τὰ δωρηθέντα βιβλία ἀποτελοῦνται τμῆμα συλλογῆς καταρτισθείσης ὑπὸ λογίου Κωνσταντινούπολίτου, οὗτος ὁ πατήρ Καραθεοδωρῆς. Σημειωτέον ὅτι τὰ βιβλία διατηροῦνται καλῶς καὶ εἶναι πάτα δεδεμένα, ἐπὶ τὸ διλιγίστων ἐξαιρέσεων.

Τὰ βιβλία συνάδενε κατάλογος καταρτισθεὶς ὑπὸ τῶν δωρητῶν, δόσις δέοντα καὶ καταχωρισθῆεις εἰς τὸ εἰδικὸν διὰ τὸ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν δωρηθείσας αὐτοτελεῖς βιβλιοθήκας Βιβλίου Εἰσαγωγῆς. Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης, ὅπως τὰ βιβλία οφραγισθῶσι καὶ δελτιογραφηθῶσι.

Β'—ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

“Ως γνωστόν, ἡ βιβλιοθήη τοῦ ἐν Ρώμῃ ποτὲ πρεσβευτοῦ τῆς Ἐλλάδος καὶ γνωστοῦ συλλέκτου σπανίων καὶ πολυτίμων ἐκδόσεων Γεωργίου Μανδοκορδάτου (1839 - 1902), περιελθοῦσα εἰς τὸν κληρονόμον αὐτοῦ, γαμφρὸν τοῦ ἀδελφοῦ του Νικολάου, πολιτικὸν Γεώργιον Μπαλταζῆην (1866-1922) καὶ ἀγορασθεῖσα εἴτα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐδωρήθη ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Ἡ Ἀκαδημία ἔλαβε τὰ βιβλία ἐκεῖνα, τῶν δποίων ἐπεργοῦ ἀντίτυπον ἐκέντητο ἥδη ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη. Τὸ ἐν ἔτει 1931 ἐν σελίδων 80 πρωτόκολλον παραδόσεως, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Μάρκου Τσιριμώκου, ἀναβιβάζει τὰ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν περιελθόντα βιβλία εἰς 2348 ἀριθμούς. Δυστυχῶς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, προχειρότατα καὶ ὑπὸ ἀδαοῦς ἐπαλλήλουν τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης συντεταγμένον, βρίσθει χορδοειδῶν σφαλμάτων: οἱ τίτλοι συγγάνιες παρέχονται ἀνακριβῶς καὶ ἀτελῶς, ὥστε νὰ καθίσταται ἐνίστει δύσκολος καὶ αὐτὴ ἡ ἀραγνώριστις τῶν ἀντιστοίχων βιβλίων διάφοροι τόμοι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργου σημειοῦνται ὑπὸ διαφόρους καὶ οὐχὶ διαδοχικοὺς ἀριθμοὺς ἢ, ἀντιθέτως, τὸ αὐτὸ δέργον ἀναγράφεται δίς, χωρὶς νὰ δηλωῖται ἄν πρόκειται ἢ μὴ περὶ διπλοῦ ἀντιτύπου κλπ. Εἴς τὸ εἰδικὸν βιβλίον τῆς Ἀκαδημίας, ἀναγράφον (σ. 3 - 99 καὶ 200 - 217) ἐν δλῷ 2329 ἀριθμούς, δὲν ἡκολονθήθη ἡ αὐτὴ ἀρίθμησις, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀντικατεστάθη διὰ μεθοδικωτέρας, οὐδὲ ἀπεφεύχθησαν ἀνάλογα σφάλματα, τῆς καταγραφῆς γενομένης εἰς δύο στάδια (1930 διὰ τοὺς ἀριθ. 1 - 1673 καὶ 1945 - 46

διὰ τὸν ἀρ. 1674 - 2329) ὑπὸ μὴ εἰδικῶν. Τὰ βιβλία *Μαυροκορδάτου* φέρουν σήμερον (ἐντὸς τῆς σοφραγῆδος «Βιβλιοθήκη Μαυροκορδάτου») τὸν ἀριθμὸν τοῦ Βιβλίου Εἰσαγωγῆς τῆς Ἀκαδημίας καὶ οὐχὶ τὸν τὸν πρωτοκόλλον παραδόσεως. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἀπαρτίζουσι σύνολον ὑπερβαῖνον (μετὰ τῶν φυλλαδίων) τὸν 3500 τόμους· τοῦτο δὲ διότι πολλὰ ἔργα, ἔκαστον τῶν ὅποιων καταγράφεται εἰς τὸ βιβλίον εἰσαγωγῆς ὑπὸ ἧνα καὶ μόνον ἀριθμόν, εἴναι πολλότομα.

Τὰ ἐκ τῆς βιβλιοθήκης *Μαυροκορδάτου* προερχόμενα βιβλία εἶχον ἀποθηκευθῆ, ἐλλείψει χώρου (διότι ἡ τὴν αἰθουσαν τὸν ἀγαγνωστηρίον κατείχετο ὑπὸ τοῦ Νομιματικοῦ Μονοείδου), εἰς τὸ παρὸ τὴν αἰθουσαν τῶν Τάξεων τῆς Ἀκαδημίας δωμάτιον, ἐνθα ἡ βιβλιοθήκη Σιδερίδου. Ἀπέκειντο δὲ φύροδην μίγδην, ἄνευ οὐδεμιᾶς κατατάξεως καθ' ὑλην ἢ συγγραφέα ἢ ἐστω κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν εἰσαγωγῆς· ἀκόμη καὶ οἱ τόμοι τοῦ αὐτοῦ συγχράμματος ἢ περιοδικοῦ ενδίκοντο συνήθως ἀποκεχωρισμένοι ἀλλήλων.⁶ Ως ἐκ τούτου, καὶ τῆς στενότητος τοῦ χώρου, ἥτις εἶχεν ἐπιβάλλει τὴν εἰς διπλᾶς (εἰς βάθος) σειρὰς διάταξιν τῶν βιβλίων, ἢ ἀνεύρεσις καὶ πρόσχειρος ἐστω χρησιμοποίησις τούτων ἥτοι ἀδύνατος. Ἐπὶ πλέον, πολλὰ βιβλία ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης εἶχον διασπαρῇ εἰς ἄλλας αἰθουσας τῆς Ἀκαδημίας (ἰδίᾳ εἰς τὴν τῶν Τάξεων καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου) ἢ εἶχον κακῶς ἀναμιχθῆ μετὰ τῶν βιβλίων τῆς κυρίως βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀπητήθη εἰδικὴ ἐργασία πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ συναγωγὴν αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὰ βιβλία, συγκεντρωθέντα οὕτω καὶ μεταφερθέντα εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ἀγαγνωστηρίου, ἐταξιούμηθσαν συστηματικῶς διὰ πρώτην φροντὶν καὶ εἴτα ἐτοποθετήθσαν εἰς τὰς δύο ὑπολοίπους προθήκας (τῆς πρώτης περιλαβούσης, ὡς ἐλέχθη, τὰ βιβλία Καραθεοδωρῆ), ἥτοι εἰς τὴν ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ μικρὰν προθήκην καὶ εἰς τὴν ἔναντι μεγάλην, τὴν καταλαμβάνουσαν διλόγληρον τὸ πλάτος τῆς αἰθουσῆς. Ἐπὶ ταύτης ἐτέθη ἡ μεταλλίνη ἐπιγραφὴ «Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης Γ. Μαυροκορδάτου - Γ. Μπαλτατζῆ». Ἐν ὅλῳ ἐπληρώθησαν 112 ὑαλόφρακτα ράφια (διὰ βιβλίων σχήματος 8ου καὶ 4ou) καὶ ἔνδεκα ἐργάμια (διὰ βιβλίων in - folio ἢ ἀδέιτων σειρῶν), ἄτινα ἡσφαλίσθησαν διὰ κλειδῶν. Αἱ προθῆκαι αἱ οὕτω πληρωθεῖσαι βιβλίων, κατὰ τὸ πλεῖστον πολυτελῶς δεδεμένων καὶ μετ' ἐπιχρύσων διακοσμήσεων, προσδίδονταν εἰς τὴν ὁδοῖαν καὶ μεγαλοπρεπῆ αἰθουσαν τοῦ ἀγαγνωστηρίου ἰδιαιτέρων ἐπιβλητικότητα. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἔλλειψις ἐτέρου χώρου καὶ ἡ ἀνάγκη δπῶς ἀποκτήσωσι καλαίσθητον περιεχόμενον αἱ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας δύο κεναὶ προθῆκαι (αἱ ἔναντι τῆς βιβλιοθήκης Γ. Ἀρβανιτίδου) ἐπέβαλε τὴν εἰς τὰς προθήκας ταύτας τοποθέτησιν διμοιομόρφου τυνὸς σειρᾶς εὐπροσώπων ἐκδόσεων ἐκ τῆς βιβλιοθήκης *Μαυροκορδάτου*.⁷ Ως τοιαῦτα προεκρίθησαν τὰ βιβλία τῶν ἔνων λογοτεχνιῶν, ἀποτελοῦντα ἰδίαν ἐνότητα καὶ δυνάμενα νὰ καλύψωσιν ἀκριβῶς τὸν διατιθέμενον κενὸν χῶρον.

Κατὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν βιβλίων ἡκολουθήσαμεν τὸ ἔξῆς σύστημα: Ἐχωρίσαμεν ταῦτα, ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας γενικὰς κατηγορίας, αἱ διοῖαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπειρρέπετο νὰ συναραμειχθῶσιν, ἔκαστης δὲ τῶν κατηγοριῶν τούτων τὰ βιβλία κατετάξαμεν, συμφώνως πρὸς τὸν βιβλιοθηκονομικὸν κανόνας, κατ' ἀλφαριθμητὴν σειρὰν συγγραφέων (διὰ τὰ ἀνώνυμα ἔργα ἐλήφθη ὡς ταξινομικὴ λέξις τὸ πρῶτον οὐσιαστικὸν τοῦ τίτλου). Κατωτέρω ἀναγράφομεν τὰς κυριωτέρας τῶν κατηγοριῶν καὶ παρέχομεν περὶ μιᾶς ἐκάστης ὀδοιπομένας πληροφορίας. Δέον πάντως νὰ ληφθῇ ὑπὸ ὅψιν ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ἐκάστοτε ἀριθμοὶ τόμων εἴναι κατὰ προσέγγισιν, διότι δὲν ὑπῆρχε χρόνος δι' ἀκριβῆ ἀπογραφήν, ἢ δὲ κατὰ τὴν ἀπλῆν, ἐπιτροχάδην, καταμέτρησιν διάκρισις τόμων, τευχῶν καὶ αὐτοτελῶν ἔργων, προκειμένου ἰδίᾳ περὶ ἀδέτων, εἴναι δυσχερεστάτη.

Γενικά. Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ μέγιστον μέρος τῆς βιβλιοθήκης (περὶ τὰ 1800) καὶ ἐκτείνονται

εἰς τὰ 61 πρῶτα ράφια τῆς μεγάλης προθήκης. Πρόκειται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, περὶ βιβλίων ἀναφερομένων εἰς τὴν βυζαντινὴν καὶ νεωτέραν Ἑλληνικὴν ἴστορίαν καὶ φιλολογίαν. Βιβλία τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ὑπάρχουσαν δὲ λίγιστα.

Ἄρχετυπα καὶ παλαιότυπα. Πρόκειται περὶ πολυτιμοτάτης συλλογῆς τριακοντάδος ἀρχετύπων (*incunables*) ἢ παλαιοτύπων ἐκδόσεων (ἴδιᾳ ἀρχαῖων Ἑλλήνων συγγραφέων) ἀρίστης διατηρήσεως.

Ἄρχαῖοι Ἐλληνες συγγραφεῖς. Πεντακόσιοι περίπου τόμοι παλαιῶν καὶ γεωτέρων ἐκδόσεων ἀρχαῖων Ἑλλήνων συγγραφέων, μεταξὺ τῶν ὅποίων καὶ τινες ἐκδόσεις Βυζαντινῶν. ² Εποποθετήθησαν εἰς τὴν μικρὰν προθήκην (ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ), ἔνθα κατέλαβον τὰς ἐξ κατωτέρας σειρὰς (ράφια 18).

Λατīνοι συγγραφεῖς. Περὶ τὸν 70 τόμους.

Ξένη λογοτεχνία. Περίπου 500 τόμοι, τοποθετηθέτες, ὡς ἐλέκθη, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου. Εἶναι, κατὰ τὸ πλεῖστον, πολύτομοι σειραὶ διμοιομόρφου ἐκδόσεως ἔργων τῶν ἔξοχωτέρων ἐκπροσώπων τῆς εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνίας (*Byron, Goethe, Hugo, Voltaire κ. π. ἄ.*). ³ Εταξινομήθησαν, ἀδιακρίτως ἐθνικοτήτος καὶ γλώσσης, εἰς ἑταίραν ἀλφαριθμητικὴν σειράν, κατὰ συγγραφέα.

Νομικά. Περὶ τὸν 140 τόμοι νομικοῦ περιεχομένου ἐποποθετήθησαν εἰς τὰς δύο ὑψηλοτέρας σειρὰς τῆς μικρᾶς προθήκης. Τὰ πλεῖστα τῶν βιβλίων τούτων φαίνονται ἀνεν πολλῆς ἀξίας καὶ πεπαλαιωμένα.

Δεξικά. Ποικίλα γλωσσικά, ἐγκυκλοπαιδικά ἢ διαφόρων εἰδικοτήτων λεξικά (περὶ τὸν 80 τόμους), ὧν ἀξιολογώτερα φαίνονται ἡ γαλλικὴ «*Grande Encyclopédie*» καὶ ὁ «*Θῆσαυρος*» τοῦ *Ἐρροφέα*.

Βιβλιογραφικὰ βιοηθήματα. Ἐκ τούτων ἀραφέρομεν τὴν «*Bibliotheca Graeca*» τοῦ *Fabričius* (εἰς δύο ἐκδόσεις), τὴν «*Bibliographie Hellénique*» τοῦ *Em. Legrand* καὶ τὸ «*Manuel du libraire*» τοῦ *Brunet*.

Περιοδικά. ⁴ Υπερεκατὸν τόμοι διαφόρων Ἑλληνικῶν καὶ ἔντετον περιοδικῶν, ὡν τινα σπάνια («*Ερμῆς ὁ Λόγιος*» κ.ἄ.).

Χάρται. Πλούσια συλλογὴ χαρτῶν, ἵδια τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Χειρόδγραφα. Είκοσιάς χειρογράφων τόμων, τοῦ 19ον αἰδορος, περιεχόντων ἀρχαίαν ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ ἄλλην ὄλην, κατὰ λεξικογραφικὴν σειράν, ἀνεν ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος.

Αἱ ἀνωτέρω κατηγορίαι βιβλίων παρέχουσιν ἵδεν τιὰ τοῦ γενικοῦ περιεχομένου τῆς βιβλιοθήκης Μανδοκοοδάτου. Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ βιβλιοθήκη Μανδοκοοδάτου εἶναι ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἵσως ὑπὸ ἔποιφιν ὑλικῆς ἀξίας ἡ πολυτιμοτέρα τῶν ἐπὶ μέρους βιβλιοθηκῶν τῆς Ἀκαδημίας, διακρίνεται δὲ διὰ τὰς μηνημειώδεις, πολυτελῶς ἐπιτευπωμένας καὶ δεδεμένας ἐκδόσεις ἀς περιλαμβάνει, διφειλομένας εἰς τὸν οὐλλεκτικὸν ζῆλον καὶ τὴν καλαιοθησίαν τοῦ συγκροτήσαντος αὐτήν. Ἐννοεῖται ὅτι, παρὰ τὰ πολύτιμα, ενδημηταὶ καὶ πολλὰ ἀσημάντινον ἀξίας ἔντινπα, ὡς καὶ πολλὰ ἀδεταὶ ὑπάρχουσιν ἐπίσης καὶ τινα διπλᾶ ἢ πολλαπλᾶ ἀντίτυπα τοῦ αὐτοῦ ἔργου.

Γ'—ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ξ. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει πολυμαθοῦς λογίου καὶ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀειμνήστον Ξειοφῶντος Σιδερίδον (1851-1929), δωρηθεῖσα, μικρὸν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀπόκειται εἰς τὸ παρὰ τὴν αἰθουσαν τῶν Τάξεων δωμάτιον, ἔνθα καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Γ. Ἰακωβίδου φιλοτεχνηθεῖσα προσωπογραφία τοῦ ἀειμνήστον ἀνδρός. ⁵ Ο κατάλογος τοῦ οχετικοῦ Βιβλίου Εἰσαγωγῆς ἀναγράφει (σ. 301-453 καὶ

270-274) ἐν συνόλῳ 3594 ἀριθμούς, οἱ αὐτοτελεῖς ὅμως τόμοι εἶναι σημαντικῶς διηγώτεροι, διότι πολλοὶ τούτων περιέχουσιν ὅμοῦ δεδεμένα πλείονα τοῦ ἐνὸς ἔργα.⁶ Ο κατάλογος οὗτος, γενόμενος τμηματικῶς κατὰ τρεῖς περιόδους (τῷ 1930-32 διὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1-3377, τῷ 1940 διὰ τοὺς ἀριθ. 3378-3445 καὶ τῷ 1945 διὰ τοὺς ἀριθ. 3446 - 3594) ὑπὸ διαφόρων μὴ εἰδημόνων ὑπαλλήλων, παρουσιάζει πολλὰς ἀτελείας καὶ σφάλματα. Τὰ βιβλία φέρουσι σφραγίδα τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Βιβλιοθήκη Σιδερίδου» καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ σχετικοῦ Βιβλίου Εἰσαγωγῆς.

Τὰ βιβλία Σιδερίδου, κατακλυζόμενα ὑπὸ τοῦ ὅγκου τῶν βιβλίων Μανδοκορδάτου, εἴχον ἀσφυκτικῶς συμπιεσθῆ καὶ περιορισθῆ εἰς τὴν μίαν μόνον πλευρὰν τοῦ δωματίου καὶ εἰς διπλᾶς σειρᾶς ἐντὸς τῶν ὑαλοφράκτων προσθηκῶν καὶ τῶν κάτωθι τούτων εὑρισκομένων ἐρμαρίων. Ἡσαν δὲ καὶ ταῦτα τυχαίως ὅλως καὶ ἀτάντως ἐρριμένα, ὥστε ἀπεκλείετο καὶ πρόσχειρος ἔτι ἐξέτασις αὐτῶν. Διὰ τῆς ἐκ τοῦ δωματίου τούτου ἀπομακρύνσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν βιβλίων Μανδοκορδάτου ἐπετύχουμεν νὰ δημιουργήσωμεν ἴκανὸν χῶρον, μέρος τοῦ ὅποιον ἐχοησιμοποιήθη πρὸς ἄνετον πλέον τοποθέτησιν τῆς βιβλιοθήκης Σιδερίδου, ἡτις ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν συνεχομένην πλευρὰν (δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ πάντοτε) μέχρι τῆς θύρας. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ βιβλιοθήκη Σιδερίδου, ἀνέτως πλέον ταξιτομηθεῖσα, διὰ λόγους ἀσφαλείας, ἀλλὰ καὶ αὐτοτελείας, ὑπαγορευομένους, ὡς θὰ ἴδωμεν, ἐκ τοῦ μεγάλης σπουδαιότητος περιεχομένου αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς ἴδιομορφίας της, δέον ὅπως ἐξακολουθήσῃ παραμένοντα ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ.

⁶Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν βιβλιοθήκην Μανδοκορδάτου, ἡ βιβλιοθήκη Ξενοφῶντος Σιδερίδου δὲν διακρίνεται διὰ τὴν πολυτελῆ στάχωσιν καὶ τὴν ὡραίαν ἐμφάνισιν καὶ διατήρησιν τῶν βιβλίων τῆς πλεῖστα τούτων εἶναι ἄδετα, εὐτελῶς δεδεμένα ἡ ποικιλοτρόπως ἐφθαμένα. Ὁ, τι ὅμως καθιστᾶ τὰ βιβλία ταῦτα πολύτιμα. εἶναι ἡ μεγίστη χρησιμότης αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Διότι πρόκειται περὶ συλλογῆς ἐξαιρέτων βοηθημάτων διὰ τὰς βυζαντινὰς καὶ μεταβυζαντινὰς σπουδάς, σπανιωτάτων ἑκδόσεων καὶ φυλλαδίων (ἐντα τῶν ὅποιων εἶναι τεκείως ἀγνωστα εἰς τὴν βιβλιογραφίαν) καὶ διότι πολλὰ τούτων φέρουσιν εἰς τὰ περιττώδια ἡ εἰς παρέμβλητα ἐν αὐτοῖς φύλλα χρησιμωτάτας αὐτορράφους βιβλιογραφικὰς καὶ ἀλλας σημειώσεις τοῦ Σιδερίδου. Πρόκειται ἐν ἀλλοις λόγοις περὶ συλλογῆς καταρτισθέσης οὐχὶ ὑπὸ καλαισθήτων ἐρασιτέχνων, ἀλλ᾽ ὑπὸ ἐπιμελεστάτου καὶ δημιουργοῦ κοῦ ἔρευνητο. Περὶ τούτου ἄλλως τε μαρτυροῦσι καὶ οἱ χειρόγραφοι κώδικες καὶ οἱ ὁγκώδεις φάκελοι τῶν καταλοίπων καὶ σημειώσεων τοῦ Σιδερίδου, περὶ ὧν κατωτέρω.

Ο εἰς κατηγορίας διαχωρισμὸς τῶν βιβλίων Σιδερίδου ὑπῆρξεν εὐγερέστερος ἢ ὁ τῶν τοῦ Μανδοκορδάτου, διότι ἡ βιβλιοθήκη Σιδερίδου παρουσιάζει μεγαλυτέραν δμοιογένειαν. Απαριθμοῦμεν καὶ ἐνταῦθα τὰς κατηγορίας, εἰς ἀς διεκρίναμεν καὶ κατετάξαμεν τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Σιδερίδου βιβλία καὶ χειρόγραφα.

Τεντικά. Τὰ βιβλία ἄτυπα ἀπετέλουν τὸν κύριον κορυφὸν τῆς βιβλιοθήκης, περὶ τὰ 1200, κατετάξαμεν ἀλφαριθμητικῶς κατὰ συγγραφεῖς καὶ ἐτοποθετήσαμεν εἰς τὸ ἄνω ὑαλόφρακτον τμῆμα τῆς μεγάλης προσθήκης, ἔνθα ἐκάλυψαν συνολικῶς 27 όφρια, ὡς καὶ εἰς τὰ κάτωθι τούτων δύο τελευταῖα ἑρμάρια (ὅπου τὰ *in-folio* καὶ τὰ *in-4o*). Πρόκειται περὶ σπανίων, κατὰ τὸ πλεῖστον, Ἑλληνικῶν βιβλίων τῆς τουρκοκρατίας, ἔντον περιηγητῶν, ποικίλων μονογραφιῶν, Ἑλληνικῶν καὶ Ἑρεβίων, ἀναφερομένων εἰς τὴν βυζαντινὴν καὶ μεταβυζαντινὴν φιλολογίαν καὶ ἰστορίαν, ἵδιᾳ δὲ τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ.

Ἀρχαῖοι συγγραφεῖς. Τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς βιβλιοθήκης εἶναι σχετικῶς πενιχρὸν (80 περίπου τόμοι).

Βυζαντινοὶ συγγραφεῖς. Περὶ τὸν 100 τόμοι σπανίων ἑκδόσεων βυζαντινῶν κειμένων. Εἰς

ταύτας πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐξ 28 τόμων *in-folio* σειρὰ τῆς ἐν Βενετίᾳ ἐκδόσεως τῶν Βυζαντινῶν ἰστορικῶν καὶ χρονογράφων, ἡ τοποθετήθεῖσα, λόγῳ τοῦ μεγάλου σχήματος, εἰς τὸ πρῶτον ἐρμάριον τῆς μικρᾶς προσθήκης.

Τονδρικὰ βιβλία. Ταῦτα, ἐκτετυπωμέρα δι’ ἀραβικῶν χαρακτήρων, εἶναι περὶ τὰ 120. Ἡ εἰς τὰ ἐξώφυλλά των διὰ μολυβδίδος σημειουμέρη μετάφρασις τοῦ τίτλου αὐτῶν δεικνύει ὅτι πρόκειται περὶ βιβλίων ἐνδιαφερόντων τὴν τονδρικὴν ἰστορίαν, ἀλλὰ ἐν πολλοῖς καὶ τὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Μερικὰ φέρουσιν ἴδιογράφους σημειώσεις τοῦ Σιδερίδου δι’ ἀραβικῶν ἐπίσης χαρακτήρων συνήθως. Ἐτοποθετήσαμεν ταῦτα κατ’ αἴξοντα ἀριθμὸν εἰσαγωγῆς, ἐπειδὴ ἡ ἄγνοια τῆς γραφῆς καὶ τῆς γλώσσης καθίστα ἀδύνατον πᾶσαν ἀλλήλην μεθοδικωτέραν ταξινόμησιν.

Καραμανλίδικα. Παρὰ τὰ τονδρικὰ ἐτάξαμεν ἴδιαιτέρως περὶ τὰ 10 - 15 βιβλία εἰς τονδρικὴν ἐπίσης γλώσσαν, ἀλλὰ δι’ ἔλληνικῶν χαρακτήρων ἐκτετυπωμένα (καραμανλίδικα), ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐξεδίδοντο ἀλλοτε πρὸς χρῆσιν τῶν τονδροφάρων Ἑλλήνων τῆς Μ. Ἀσίας.

Περιοδικά. Ἐκ τῶν 240 περίποτον τόμων περιοδικῶν, ἄτυνα ἐτοποθετήθησαν εἰς τὰ ἄνω δικτὸν ράφια τῆς μικρᾶς προσθήκης, τὰ πολυτιμότερα εἶναι ἡ πλήρης σειρὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» (τὴν δποίαν οὐδεμίᾳ ἐν Ἑλλάδι δημοσίᾳ βιβλιοθήκη κέκτηται πλήρη) καὶ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συνδιλόγου.

Ήμερολόγια. Πρόκειται περὶ 60 περίποτον τόμων διαφόρων ἐτησίων ἡμερολογίων, ἰδίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Σμύρνης καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Λεξικά. Ἐκ τούτων, ἀνερχομένων εἰς 60 περίποτον τόμους, ἀναφέρομεν τὸ «*Grand Dictionnaire Universel*» τοῦ Larousse, τὸ «*Λεξικὸν Ἰστορίας καὶ Γεωγραφίας*» τοῦ Βουνιρᾶ καὶ τυν τῆς τονδρικῆς γλώσσης.

Βιβλιογραφικά. Διάφοροι κατάλογοι χειρογράφων καὶ ἐντύπων βιβλίων, ἔλληνικῶν καὶ ἔνων ἀνέρχονται εἰς 50 περίποτον τόμους. Μεταξὺ τούτων καὶ ἡ πλήρης σειρὰ τῆς «*Bibliographie Hellénique*» τοῦ Em. Legrand.

Πολυμιγῆ. Εἰς ἴδιαιτερον ωραῖον ἐτοποθετήσαμεν περὶ τοὺς 40 πολυμιγεῖς τόμους, ὃν ἔκαστος περιέχει ὅμιον δεδεμένας ποικίλας πραγματείας διαφόρων συγγραφέων.

Φυλλάδια. Τὰ ἀδετα μικρὰ φυλλάδια καὶ τεύχη τῆς βιβλιοθήκης Σιδερίδου ἐφυλάσσοντο ἴδιαιτέρως εἰς 37 κυτία, τὰ ὅποια ἐτοποθετήσαμεν εἰς τὰ δύο πρῶτα ἐρμάρια τῆς μεγάλης προσθήκης. Πρόκειται περὶ διαφόρων, κατὰ τὸ πλειστον σπαρίων καὶ λιαν ἐνδιαφερόντων δημοσιευμάτων, ἀνερχομένων εἰς χίλια περίποτον. Ἐπειδὴ ἡ κατ’ ἀλφαριθμητὴν σειρὰν συγγραφέων κατάταξις αὐτῶν εἰχε πολλαχοῦ σαλευθῆ καὶ δὲν ἦτο πάντοτε ἡ ἀριθμόνουσα, ἀποκατεστήσαμεν ταύτην.

Χειρόγραφοι κώδικες. Πρόκειται περὶ τῆς συλλογῆς τῶν 25 χειρογράφων κωδίκων (δύντες 17 ἔλληνικοὶ καὶ 8 τονδρικοὶ) τῆς περιγραφείσης ὑπὸ Κωνστ. Λυοβουνιώτου (Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς βιβλιοθήκης Ξ. Α. Σιδερίδου τῆς δωρηθείσης τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν) ἐν «Θεολογίᾳ», τόμ. 12 (1934), σ. 226 - 253. Οὗτοι ἐφυλάχθησαν εἰς τὴν κάτω σειρὰν τοῦ Σιδερίδου τῆς μεγάλης προσθήκης.

Κατάλοιπα Ξ. Σιδερίδου. Εἰς τὸ αὐτὸν τρίτον ἐρμάριον τῆς μεγάλης προσθήκης, ἔνθα καὶ οἱ χειρόγραφοι κώδικες, καὶ εἰς τὴν ἄνω σειρὰν αὐτοῦ, ἐτοποθετήσαμεν 130 ἡριθμημένους (ἄγνωστον ὑπὸ τίνος) φρακέλους περιέχοντας τὰ κατάλοιπα τοῦ Ξενοφ. Σιδερίδου. Ἐκάστος τούτων ἀναφέρεται εἰς ωρισμένον θέμα καὶ περιέχει ἀντίγραφα κειμένων, φωτογραφίας χειρογράφων, βιβλιογραφικὰ δελτία καὶ αὐτογράφους σημειώσεις ἢ καὶ διοικήσους πραγματείας τοῦ Σιδερίδου, καρπὸν τῶν πολυετῶν αὐτοῦ μελετῶν καὶ ἐρευνῶν. Δέν εἰχομεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ προβῶμεν εἰς καταγραφὴν

τοῦ περιεχομένου ἐνὸς ἑκάστου τῶν φακέλων τούτων καὶ εἰς ἔλεγχον τοῦ κατὰ πόσον πρόκειται περὶ δικαιοῦ ἀνεκδότου ἢ ἐκδεδομένου ἥδη ὑπὸ τοῦ Σιδερίδου (κατάλογος τῶν ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων τοῦ Σιδερίδου ἐδημοσιεύθη, ὡς γνωστόν, ὑπὸ Κ. Ἀμάντου ἐν «Πρακτικοῖς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν», τόμ. 5 (1930), σ. (30)–(31) καὶ ὑπὸ Ε. Στέφανου ἐν «Échos d'Orient», τόμ. 33 (1930), σ. 81–83). Ἐσχηματίσαμεν δικαιοῦ τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν δι τοῦ μεταξὺ τῶν φακέλων τούτων ὑπάρχει πολυτιμότατον ἐν πολλοῖς δικαιοῦ, συνειλεγμένον μετὰ τῆς διακριτικῆς τὸν ἄνδρα προσοχῆς, φιλοπονίας καὶ μεθοδικότητος, τὸ δόπιον ἐνδιαφέρει ἰδιαιτατὰ τὸ ἡμέτερον Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν σεβ. Σύγκλητον, ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς ἡμᾶς νὰ μελετήσωμεν τοῦτο καὶ νὰ ἀναφέρωμεν λεπτομερέστερον περὶ τῆς σημασίας του καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀξιοποίησέως του, διότι θὰ ἥτο λίαν ἐπιζήμιον διὰ τὴν ἔρευναν νὰ ἐξακολουθήσῃ τοῦτο νὰ παραμένῃ ἡγνοημένον.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

“*H* ὑφ’ ἡμῶν γενομένη, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, εἰς καταλλήλους προθήκας τοποθέτησις καὶ ἀδρομερῆς καθ’ ὅλην τε καὶ συγγραφεῖς ταξινόμησις τῶν βιβλιοθηκῶν *Καραθεοδωρῆ*, *Μαυροκορδάτου* καὶ *Σιδερίδου* ἥτο ἡ πρωταρχικὴ ἐργασία, ἥτις ἐπεβάλλετο ἀπὸ μακροῦ νὰ γίνῃ, διὰ νὰ τεθῇ τάξις εἰς τὸ χάος. Σήμερον εἴμεθα εἰς θέσιν, ὁδηγούμενοι καὶ ἀπὸ τὰς τεθείσας ἐπὶ μέρους ἐπιγραφὰς (ὅς βλέπει τις καὶ εἰς τὰ ὑποβληθέντα σχεδιαγράμματα τῶν ταξινομηθεισῶν βιβλιοθηκῶν), νὰ διαπιστώσωμεν, ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ν’ ἀνεύρωμεν εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν οἰονδήποτε βιβλίον ἥθελες ζητηθῆ. Ὅπολειτεται δύμως νῦν, ὅπως ληφθῇ ἐν συνεχείᾳ σειρὰ μέτρων ἀποβιλεπόντων εἰς τὴν διασφάλισιν, τὴν καλὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω βιβλιοθήκαις πολυτίμων βιβλίων Ὅς τοιαῦτα δὲ μέτρα προτείνονται ὅφ’ ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Α'.—Ἐπείγοντα μέτρα διασφαλίσεως καὶ συντηρήσεως.

1. Ἐλεγχος τῶν ὑπαρχόντων βιβλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων εἰσαγωγῆς, πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν ἀπωλειῶν. Ἐπειδὴ ὑπάρχουσι δεδομένα περὶ ἀπωλείας διλύγων τινῶν βιβλίων κατὰ τὸ παρελθόν (ἰδια καθ’ ἥν περίοδον — 1945 — τὸ δωμάτιον, ἔνθα ἐφυλάσσοντο τὰ βιβλία Σιδερίδου καὶ *Μαυροκορδάτου*, ἐστέγαζε λόχον *Αγγλων στρατιῶν*), διέλεγχος δέον δπως διενεργηθῇ μετὰ προσοχῆς ὑπὸ πλειόνων τοῦ ἐνὸς καὶ δεδοκιμασμένων ὑπαλλήλων, οἵτινες καὶ θὰ ὑπογράψωσι σχετικὸν πρωτόκολλον. Πρὸ τοῦ ἐλέγχου καὶ τοῦ διοισιοῦ ὑπενθύνον δι’ αὐτάς, αἱ βιβλιοθῆκαι εἰς οὐδέτερα πρέπει ν’ ἀνοιχθῶσιν ἢ νὰ παραδοθῶσι.

2. Βιβλιοδέτησις τῶν ἀξιολογωτέρων ἐκ τῶν ἀδέτων βιβλίων πρὸς πρόληψιν ἢ ἐπανόρθωσιν τῆς φθορᾶς. Περὶ τούτων εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ὑποβάλλωμεν λεπτομερὲς σημείωμα.

3. Διασφάλισις τῶν πολυτίμων ἀρχειτύπων καὶ παλαιοτύπων ἐντὸς εἰδικῆς μεταλλίνης θήκης, ἐπὶ τούτῳ ἀγοραζομένης.

4. Ἐπικόλλησις, σφράγισις καὶ καταγραφὴ τῶν εἰς τὰ βιβλία Σιδερίδου παρενθέτων βιβλιογραφικῶν κ.α. οημειωμάτων, ὡστε νὰ καταστῇ ἀδύνατος ἢ ἀπώλεια ἢ ἡ ἀπόσπασις καὶ ὁ σφετερισμὸς αὐτῶν.

5. Διάθεσις τῶν διπλῶν ἢ πολλαπλῶν ἀντιτύπων εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀκαδημίας, ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἑκάστου, οὕτως ὡστε καὶ ἥ ἐν αὐτοῖς ἐργασία νὰ διευκολυνθῇ καὶ χῶρος εἰς τὰς βιβλιοθήκας νὰ ἐξοικονομηθῇ.

6. Ἰδρυσις ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἰδιαιτέρου τμήματος διαφυλάξεως τῶν χειρογράφων, χωριζομένων ἀπὸ τῶν ἐντύπων βιβλίων, ὡς συμβαίνει εἰς πάσας τὰς βιβλιοθήκας. Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο, καλῶς

ἀσφαλιζόμενα καὶ ἐπιστημονικῶς ταξινομούμενα, δέον ὅπως περιληφθῶσι καὶ τὰ ἄλλα χειρόγραφα, τὰ ὅποια κατέχει ἡ Ἀκαδημία (χειρόγραφα Διον. Σολωμοῦ, Ἀδαμ. Κοραῆ, ἀρχεῖον Κ. Οἰκονόμου κλπ.).

B'.—*Μελλοντικὸν πρόγραμμα καταγραφῆς καὶ δελτιογραφήσεως.*

7. *Νέα, δορὴ καὶ ἀποιβῆς καταγραφὴ τῶν βιβλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ὑφ' ἡμᾶς ταξινομήσεως, ἀπηλλαγμένη τῶν σφαλμάτων τῶν μέχρι τοῦδε καταλόγων, ἀπινα καθιστῶσι τούτους σχεδὸν ἀχρήστους.* *Ἡ ἐργασία αὕτη θ' ἀπαιτήσῃ ἕκανὸν χρόνον, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος, μὴ ἐπιτερπομένου ἄλλως τε ἐπίσημα βιβλία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὰ ἐμφανίζωσι τοιαύτην προχειρότητα.*

8. *Δελτιογράφησις τῶν βιβλίων κατὰ τοὺς σήμερον κατατοῦντας βιβλιοθηκονομικοὺς κανόνας.* *Ἄνευ ταύτης αἱ βιβλιοθῆκαι δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀναγνωστῶν, ἀλλὰ θὰ εἶναι προσιταὶ εἰς μόνον τοὺς ἔχοντας τὴν εὐθύνην αὐτῶν. Τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα δελτία (ἀπηρχαιωμένου ἄλλως τε τύπου καὶ οὐχὶ καταλλήλων διαστάσεων), συνταχθέντα, κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος, ὑπὸ μὴ ἐμπείρου προσωπικοῦ, εἶναι τελείως ἄχρηστα καὶ εἶναι θλιβερὸν ὅτι κατηγραφήσαντας ἔτη δόλωληρα πρός σύνταξιν αὐτῶν. Τοῦτο καθιστᾶ σαφὲς ὅτι δὲν ἐπιτρέπονται πλέον νέοι παρόμοιοι περιφραματισμοὶ καὶ πρόχειρα αὐτοσχεδιάσματα. Τὸ ἔγον τῆς δελτιογραφήσεως καὶ τῆς δροσικῆς κατατάξεως τῶν βιβλίων δὲν εἶναι φρόνιμον ῥ' ἀφεθῆ ἀνεξελέγκτως εἰς τὴν πρωτοβούλιαν τῶν προσληφθησομένων καὶ ἀδοκιμάστων βιβλιονόμων, σοσον ἐπιμελεῖς καὶ ἄν εἶναι οὗτοι, ἀλλ' ἐπιβάλλεται νὰ καθοδισθῇ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Βιβλιοθήκης ἐξ ἀκαδημαϊκῶν Ἐπιτροπῆς, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἔχόντων ἥδη κεκτημένην πεῖραν, εἰδικότητα καὶ προπάντων ἐπιστημονικήν ἀντίληψιν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἀκαδημίας. Διὰ τὸ ἔγον τοῦτο ἀπαιτεῖται συνεργείον τριῶν ἢ τεσσάρων καταλλήλων ἀνθρώπων, ἐπὶ ἐκτάκτῳ ἀντιμισθίᾳ προσλαμβανομένων καὶ ἐπὶ ἔτος τοὺλάχιστον ἐργαζομένων, δεόντως δὲ καθοδηγουμένων καὶ ἐλεγχομένων.*

Μόνον δταν ληφθῶσι τὰ προτεινόμενα ταῦτα μέτρα, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ λειτουργία τῶν ἀνωτέρω πολυτίμων βιβλιοθηκῶν, ὅτε δέον ἐπίσης νὰ συνταχθῇ καὶ εἰδικὸς κανονισμὸς καθορίζων τοὺς δρόους τῆς κρησιμοποίησεως, τοῦ δανεισμοῦ κλπ. τῶν βιβλίων. Οἶκοθεν τοεῖται ὅτι ἀνάλογα μέτρα δέον νὰ ληφθῶσι καὶ διὰ τὰς λουπὰς αὐτοτελεῖς βιβλιοθήκας τῆς Ἀκαδημίας (Ροΐδον, Ἡλιοπούλου, Κόντον, Ἐπιστημονικῆς Ἔταιρείας κλπ.), ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκ δωδεκακισχιλίων καὶ πλέον τόμων κυρίαν τῆς Ἀκαδημίας βιβλιοθήκην (πλουσίαν ἰδίως εἰς περιοδικὰ δημοσιεύματα ξένων Ἀκαδημιῶν). Πασῶν τούτων τῶν βιβλιοθηκῶν ἡ ταξινόμησις καὶ δελτιογράφησις, ἐλλείψει βιβλιονόμων, ἔχει δυστυχῶς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη καθυστερήσει, ὥστε εὐκταῖον θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀναβληθῇ καὶ πάλιν διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον.

"Ο ὑποφαινόμενος, ἐπιθυμῶν διακαῦς, δέον ἵδη τὸ ταχύτερον λειτουργοῦν τὸ ἀναγνωστήριον τῆς Ἀκαδημίας, πρὸς μέγα ὄφελος τῆς ἐν γένει ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, δηλοῦ ὅτι εἶναι πάντοτε πρόθυμος, παρὰ τὸν φόρτον τῆς ἐν τῷ ὑπὸ αὐτοῦ διευθυνομένῳ Ἀρχείῳ ἐργασίας τον, νὰ θέσῃ τὴν πεῖραν καὶ τὴν ἐπιστημονικήν τον εἰδικότητα, ἐὰν τοῦτο ἥθελε τῷ ζητηθῆ, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς σεβ. Ἀκαδημίας.

Ἐνπειθέστατος

"Ο Διευθυντὴς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου

Μ. Ι. Μανούσας